

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 255 |

ברשת וירא תשפ"ו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת וירא

וימל אברהם את יצחק בנו (כא, ד). אמר הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק צוק"ל, בשם מורו ר' שלמה מקארלין צוק"ל, מי שיזכהו השי"ת לעשות איזה שמחה של מצוה, כגון ברית מילה או נישואין לבניו וכדומה, אז פותחין לו כל היכולות, וממלאין כל משאלותיו, ולהשיג כל השגות. ואותו איש אשר יצער אותו ביום זה, ועל ידי זה משך ידו אפילו רגע אחת מכל אותן ההיכלות העליונים, יש לו עוון גדול.

(ספר אמרי קדוש)

והאלקים נסה את אברהם (כב, א). והקשה על זה הרמב"ן, איך שייך שינסה השי"ת את האדם וכי אינו יודע השי"ת אם יעשה אם לאו. ותיירץ, הנסיון אינו בשביל המנסה אלא בשביל המנוסה. ושמעתי ממורי [הרה"ק ר' שלמה מקארלין] פירוש הרמב"ן הנ"ל, דהנה למשל אהבת האב על הבן גדולה מאוד וגם על כל פשע תכסה אהבה, אך כשהבן הוא חכם ורוצה לפשפש במעשיו אז האהבה גדולה יותר, וזה שייך באדם. אבל בהשי"ת לא שייך לומר יותר רק שאהבה נתגלה ביותר. וזהו פירוש הפסוק 'והאלקים נסה את אברהם', פירוש שהנסיון הוא בשביל אברהם שנקרא אהבה, כי אברהם הוא אבר-מה, 'אבר' הוא לשון התקשרות, וגם לשון אגפים. וימ'ה הוא לשון התפארות, כידוע שהעוף פורח בשביל שיסוד הרוח גובר בו, ודפח"ח.

(בית אהרן י')

ויאמר מדוע את הולכת אליו היום לא חודש ולא שבת (הפטרת וירא). [ולמדו רז"ל מזה (ראש השנה טז, ב) כי חייב אדם להקביל פניו רבו בשבת וברגל]. בשם הרה"ק ר' שלמה קארלינער צוק"ל, אמר, בעולם העליון שוקלין היעירות והשדות שנוסעין בהם אל הצדיק בכף הזכויות.

(בית אהרן קמז)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

בגדי שבת

פעם אחת אמר, שברגל השמאלית אינו מרגיש קדושת שבת, והיה צועק בקול בשבת בלילה, וכן בבוקר בעת הסעודה. עד שהמשמש הרגיש בזה, ואמר שהסיבה הוא שלפי מנהג הרב היה להחליף כל הבגדים על שבת מכף רגל ועד ראש, ובעת שהלך עמו בערב שבת קודש לבית המרחץ נפל זאק [-גרב] אחד שלו (מזאקין של שבת) לטיט ונתלכלך, והתיישב המשמש ונתן לו אחד מהזאקין הישנים ללבוש, מחמת שהיה נראה גם כן כחדש שלא הלך בהם אלא בשבוע זה, ועל כן צעק כן. והחליף את הזאקין, ושוב ניח לו כמנהגו.

(שמע שלמה השלם והמפואר ענינים אות רד)

עיטורי קדוש

קדושת השבת

איתא בשולחן ערוך (או"ח רסב, ב) "ישתדל שיהיו לו בגדים נאים לשבת". ומקור הדברים בגמרא במסכת שבת (ק"ג): "וכבדתו מעשות דרכיך" - וכבדתו, שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול. וכי הא דרבי יוחנן קרי למאניה מכבדותי. מכאן אנו למדים שכיבוד השבת הוא על ידי לבישת בגדים המיוחדים לשבת. ובהמשך שם (ק"ג): "ורחצת וסכת ושמת שמלותיך" - אמר רבי אלעזר: אלו בגדים של שבת.

והאריז"ל הזהיר מאוד על ענין זה, וכך כותב רבי חיים וויטאל בשער הכוונות (דרושי סדר שבת דרוש א' ענין קבלת שבת):
"דע כי מורי האריז"ל ז"ל הזהירני בענין זה ... והוא שיזהר ששום מין מלבוש וכיוצא בו מכל מה שלבש האדם בימי החול, אין ראוי ללבושו ביום שבת".

וכך היה מנהגו של רבינו להחליף את כל בגדיו לכבוד שבת, ולא ללבוש שום בגד שלבש בימי החול. וכאשר אירע ששגג ולא החליף, מיד הרגיש כי אין שורה על אותו אבר קדושת השבת.

קדושת יתירה

לבישת בגדי שבת איננה רק פעולה חיצונית, אלא יש לכך משמעות עמוקה ופנימית, והיא חלק מתהליך ההכנה הרוחנית לקראת שבת, כפי שדרשו חז"ל (רות רבה

בחינת מקיפין

בלי לבישת בגדים מיוחדים לשבת אי אפשר להתייחד עם השבת, כפי שאמר תלמיד רבינו הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע: "ורחצת וסכת ושמת שמלותיך" - זה בגדי שבת, היחוד אי אפשר בלא זה, לכן אפילו עני ישתדל בזה בכל האפשרי, שהוא בחינת מקיפין, ע"כ.

מעשה רב

סיפר הרב החסיד רבי ישראל בנימין גלייברמן ז"ל, שהיה משמש בקודש אצל צדיקי בית קארלין, שפעם אחת נסע עם הרה"ק 'אור ישראל' מסטאלין זי"ע"א בדרך, ובבית ארוז את בגדי השבת, והר' ישראל בנימין לקחם עמו. כשהגיע שבת לא היה הוועסטל של שבת, ומרן זי"ע"א התרעם על כך שלא הביאו זאת. והר"י"ב מציין שזאת הגם שלא היה באפשרי להכיר בין הוועסטל של חול לשל שבת מנקיונם.

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיתו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע, ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900

או במייל: A023011122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

וילכו שניהם יחדיו

"בני יקירי, פנה כעת אל גיסי הקדוש השרף רבי אורי, וגולל בפניו הכל, אל תפל דבר מכל אשר דיברת לפני".
מיהר ר' משה, ושם פעמיו אל האכסניה בה שהה רבי אורי, ושח לפניו את צרתו כי רבה. סיים ר' משה את דבריו, והשיב לו השרף:
"משתתף אני בצערך, אך כעת אל המקוה עבורך, וזכות הטבילה תגן בעדך, ואולי תיוושע".

שב הגביר אל רבו רבי מנחם מענדל, והביא בפניו את אשר השיבו הרבי מסטרעליסק. ענה לו רבי מנחם מענדל: "שוב תשוב אל רבי אורי ותאמר לו בשמי, כי בטבילת המקוה לא תוכל לשלם לנוגשיך..."
לא אחר האיש, ופנה אל השרף ויאמר לו את דברי רבו.
"אם כן, אמסור לך גם את זכות מצות התפילין שאניח למחר, שהיא זכות עוד יותר גדולה", אמר השרף, והחסיד מיהר להביא את אמרתו זו בפני רבי מנחם מענדל. אולם גם בפעם הזאת לא היתה דעתו נוחה מכך:
"חזור ותאמר לרבי אורי בשמי, שגם בתפילין לא תסיר מעליך את נוגשיך".

שמע השרף, ויוסף עוד ויאמר: "אם כך אתן לך את זכות כל התפילה שאתפלל למחר, שהיא זכות עוד גדולה מזו, ומעתה שלוש זכויות אלו יגנו בעדך, להיושע בכל טוב ולצאת מן המיצר".

כשמוע רבי מנחם מענדל גם את הדברים האלו, ענה ואמר: "תלך ותאמר לגיסי, כי גם בכל אלה לא תוכל לשלם אפילו חוב אחד".

כאשר שמע כן השרף הקדוש, קם ממקומו ונטל מעילו העליון, והלך בעצמו לבית גיסו כדי לשמוע מפיו הקדוש, מה שאלתו ומה בקשתו.

היו שני הצדיקים עומדים זה אצל זה, פניהם מאירות באור עילאי, ובחלל החדר הורגשה היטב החיבה הנשגבה וההערצה הדדית, ששרתה בין הני תרי מלאכי עליון.

"רבי אורי, שאלתי ובקשתי, שנצא שנינו כאחד, ניסע ונלך שבועות אחדים בין אנשי שלומנו, ונקבץ את כל הסך הנחוץ למען נציל את ר' משה, לקיים מה שנאמר 'והחזקת בו'".

לא זו מזמין, אלא מיד יצאו לדרכם אשר נמשכה ימים ושבועות. ביגיעה רבה סבבו על ערים ועיירות, וקיבצו פרוטה לפרוטה עם סכומים הגונים מיד נדיבי העם, עד אשר היה בידם כל הסכום הנדרש ומסרוהו לידיו של ר' משה, אשר שילם לכל נושיו וסילק את החוב העצום לאדון הכפר. כך ניצלו חייו וחיי משפחתו ממוות לחיים, הכל בזכות שני הצדיקים, אשר פעלו בגופם ימים רבים ביגיעה והצילוהו מיד רודפיו.

אחר זמן היה השי"ת בעזרו, וחזר לעושרו הרב כמקודם, וראה רוב ברכה ורווחה, הון עושר וכבוד.

לרגל 200 שנה להסתלקות הרה"ק **רבי מנחם מענדל מקוסוב** בעל 'אהבת שלום' [בן רבי יעקב קאפיל תלמיד הבעש"ט], גיסו ריעו וידידו של רבינו השרף **מסטרעליסק**, תלמידו הגדול של מרן **רבינו שלמה מקארלין זי"ע הי"ד**.

ציון קדשו של הרה"ק האהבת שלום זצוק"ל

קהל רב ונכבד הופיע בשערי העיירה קוסוב, לחסות ביום השבת קודש בצילו הטהור של הרבי הקדוש רבי מנחם מענדל, בעל האהבת שלום זי"ע. מקרוב ומרחוק נקבצו ובאו חסידיו של הרבי, לעשות את השבת במחיצתו, לחזות בעבודת הקדוש הנשגבה בהתחננו בתפילותיו לפני קונו, ולהיות נצבים בשולחנו הטהור אשר עורך בקדושה לפני ה'.

שבת חגיגית היתה זו, ומניינם של האורחים הרבים היה גדול למכירה. אך במיוחד בלט אורח רם ונישא בין הקהל הרב, הלוא הוא השרף רבי אורי מסטרעליסק, גיסו של רבי מנחם מענדל, בהיותו חתן אביו רבי יעקב קאפיל, תלמיד מרן הבעל-שם-טוב זי"ע. מרחק נסיעה של כארבע ימים תמימים, עשה השרף את דרכו עד למקום מושבו של הרבי מקוסוב.

הן ידועה ומפורסמת מידת הערצתו של רבי אורי אל גיסו רבי מנחם מענדל, וכאשר מסופר, שפעם אחת היה רבי מנחם מענדל בשבת קודש בצל גיסו רבי אורי בסטרעליסק, ובמוצאי שבת בסעודת 'מלוה מלכה' שח רבי אורי ברוב ענווה, באוזני תלמידו רבי יהודה צבי מסטרעליסק (שלא היה באותה שבת בסטרעליסק) ואמר: "גיסו רבי מנחם מענדל כאשר התפלל לבילי שבת קודש תפילת 'קבלת שבת', היה זה ממש כמו תפילת 'כל נדרי' לבילי יום הקדוש. אבל בתפילת שחרית - וויא בין איך גיועון וויא איז ער גיועון..." ובפעם אחרת קרא השרף במעלת גיסו הקדוש: "אם אמנם גדול כוחי בצפרא דשבתא בעת אמירת 'כתרי', בכל זאת יגדל כוח גיסי הרב מקוסוב לבילי שבת קודש, בפרט בעת אמירתו את מזמור שבעת הקולות, אשר הוא ממש בוקע רקיעים!"

דמות בולטת נוספת בלטה בגוף האנושי המגוון בחצר קוסוב, היה זה משה הגביר. עשיר גדול ובעל נכסים, המנהל ביד רמה כפר גדול על יושביו ותושביו, אותו חוכר הוא מידיו של הפריץ. רוחו ענק וסכומים נאים היו זורמים בקביעות חודשית לידיו של ר' משה הגביר, הונו ורכושו גדלו ותפחו מיום ליום, עד אשר נעשה לגדול הגבירים היהודיים שבסביבה, בעל הון אדיר.

עם זאת השבת, ניגש הגביר ר' משה להיפרד מרבו רבי מנחם מענדל, לקראת צאתו לדרך. אלא שבשונה מכל פעם, גחן הגביר ולחש על אוזנו של הצדיק בקול רפה ונסדק, כי חפץ הוא לשוחח עם הרבי בפנים החדר ובאין רואים. נכנסו הרבי ור' משה לפני ולפנים, ומיד פרץ ר' משה בבכי סוער. דקה ארוכה ייבב בדמעות שליש ובכתפיים רוטטות, רק לאחר זמן הצליח בקושי להביע דבריו בפני הרבי, בקול נשבר ונדכא:

"רבי! כל כספי ורכושי אבדו ואינם, מצבי הכספי נורא הוא ואיום, ואין איש יודע על כך... חייב אני חובות עתק לכמה וכמה לווים הנושים ממני את כספם, ואין בידי לפרוע מאומה". המשיך ר' משה את דבריו, וכאן נפרץ מחדש סכר דמעותיו, עד שבכיו נשמע בקול גדול כבכיו של ילד עול ימים:

"רבי! הפריץ אבדו של הכפר אינם עלי לפני ימים אחדים, כי באם לא אשיב לו את כספו יאסרני עם כל משפחתי, יחרים את ביתי, ואף יציאני להורג רחמנא ליצלן... רבי קדישא אנה אני בא?..."

האזין הרבי בקשב ובחמלה רבה לדברים, ואחר אמר:

ילדי רבינו שלמה // חיות השבוע

חידה: מדוע לא הרגיש רבינו את קדושת השבת ברגלו השמאלית?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיצ לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח.

את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת וירא

הזוכה לפרשת נח: יהודה ליון, אלעד

אוצרות ומשגים

רבי מנחם מענדל מקוסוב

הנורא לפני קונו בהתלהבות עצומה. החל משנת תקנ"ח, לאחר שעלה רבו רבי זאב וואלף לארץ הקודש, החל להנהיג קהל ועדה, ואף משרד מיוחד להנהיג את חיי הקהל.

רבי מנחם מענדל, היה אחי זוגתו של השרף רבי אורי מסטרעליסק, תלמידו הגדול והנודע של מרן רבינו שלמה מקארלין. חביבות גדולה שרתה בין שני הצדיקים הללו, והיה רבי אורי מעטר שבחים ותארים נשגבים על ראש גיסו הקדוש.

רבי מנחם מענדל מקוסוב, הוא מוסדה של חצר הקדש קוסוב אשר ממנה נוסדה חצר הקדש ויזניץ. הרבי היה בנו של רבי יעקב קאפיל, תלמיד מרן הבעל שם טוב וגם שמש קשליח צבור בבית מדרשו. רבותיו היו רבי זאב וואלף מטשאורני-אוסטרצה; רבי צבי הירש מנבורגא; רבי משלם פביש מצברצא בעל 'ישר דברי אמת' ורבי משה ליב מסאסוב.

עמוד החסד וגמילות החסדים היה רבי מנחם מענדל, לצד עבודתו

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

כ"ק אדמו"ר מוויז'ניץ מונסי בית שמש בעיר לודמיר

בימים אלה הופיע בהדרו כ"ק אדמו"ר מוויז'ניץ מונסי בית-שמש בעיר לודמיר, שם חלקת מחוקק ספון, ציון קדשו של מרן אדונו רבי שלמה מקארלין זי"ע. במהלך ביקורו של אדמו"ר שליט"א בעיר, ולאחר ההשתטחות על הציון הקדוש, שהעידו צדיקים שהעמידה אצלו הוא 'כמו בחיים חיותו', עלה ובא הרבי עם מלוויו אל 'בית רבינו' המפואר, סבב בין האגפים השונים וסקר את המקום, וברוב התפעלות הביע שביעות רצונו מההתפתחות המבורכת למען העולים לפקוד את ציון רבינו הקדוש.

כ"ק אדמו"ר שליט"א בביקור בבית רבינו בלודמיר